

Indholdsfortegnelse

1. Detentionslokalerne	3
2. Rapportgennemgang	7
2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse.....	8
2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.	9
2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen.....	11
2.4. Lægeundersøgelse	14
2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge	16
2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn	19
2.5. Oplysninger fra kriminalregisteret	21
2.6. Fremstilling og visitation mv.	22
2.6.1. Fremstilling	23
2.6.2. Visitation mv.	24
2.6.3. Kontakt med pårørende mfl.	29
2.7. Tilsyn	29
2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn).....	32
2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen	35
2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn	35
2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn	35
2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn	36
2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn.....	37
2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn.....	37
2.8. Løsladelsestidspunktet.....	38
2.9. Vejledning om klageadgang mv.....	38
Opfølgning	40
Underretning.....	40

Som led i ombudsmandens almindelige inspektionsvirksomhed (jf. § 18 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand) foretog jeg den 6. februar 2007 inspektion af detentionen på politistationen i Næstved. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Politistationen i Næstved er hovedpolitistation for Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi der blev etableret pr. 1. januar 2007 i forbindelse med politireformens ikrafttræden. I brev af 12. januar 2007 har Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi oplyst at detentions- og venterum i politikredsen foreløbig vil blive benyttet som før politireformens ikrafttræden den 1. januar 2007.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Politiet har i brev af 23. maj 2007 fremsat sådanne bemærkninger der er indarbejdet i denne rapport. Jeg har ikke modtaget bemærkninger fra ministeriet.

Til slut i brevet af 23. maj 2007 er det oplyst at Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi er ved at udfærdige en PD-meddelelse vedrørende detentionsanbringelse hvori der – for at sikre at anbringelsen af berusede personer i politiets detentioner sker i overensstemmelse med de gældende regler – vil blive indført en procedure for indberetning af sagsbehandlingen i disse sager. Meddelelsen vil endvidere henlede opmærksomheden på regelgrundlaget og de sagsbehand-

lingsskridt der på baggrund af mine inspektioner bør indskærpes. Det er oplyst at jeg vil modtage den endelige meddelelse når den foreligger.

Jeg har noteret mig det oplyste, herunder at jeg vil få tilsendt den endelige meddelelse når den foreligger.

1. Detentionslokalerne

Politistationen har fire detentionslokaler, men det ene lokale er inddraget til lægeværelse. Lokalerne er beliggende i stueplan.

Indgang til detentionen sker via en overdækket baggård hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne. Politiets patruljevogne kan køre helt hen til indgangsdøren gennem en port som kan lukkes inden den frihedsberøvede lukkes ud af patruljevognen. Indbringelserne kan således ske med den fornødne diskretion.

Ved indgangen er der et forrum der benyttes som visitationslokale mv. Der er en visitationsskranke og aflåselige metalskabe til opbevaring af effekter der fratages de frihedsberøvede. Der er opsat overvågningskamera i rummet.

På en hylde i skranken lå der et oplag af Rigspolicefens pjece om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”. Det blev oplyst at de frihedsberøvede der ikke skal afhøres efter udtagelse af detentionen, løslades via forrummet og får pjecen udleveret af vagthavende i forbindelse med at der kvitteres for udlevering af effekter.

En gang fra forrummet leder ind til detentionslokalerne der er ca. 7 m².

For enden af gangen – der også er videoovervåget – er der adgang til et toilet som de frihedsberøvede kan benytte.

Under inspektionen modtog jeg et notat af 15. januar 2007 om resultatet af en gennemgang af detentions- og venterummene som blev foretaget den 8. januar 2007 i anledning af min forestående inspektion. I notatet er angivet forskellige forhold som skulle udbedres inden min inspektion, og et enkelt forhold som skal holdes under løbende observation. For så vidt angår detentionslokalerne omfatter de udbedrede forhold spartling og reparation af huller i væg og træværk omkring røgdetektor og udskiftning af ruden i indkigshullet til lokale 4 (som ikke var sket endnu). De forhold der skal holdes under observation, er revner og afskalning i gulvmalingen i samme lokale.

I hvert detentionslokale er der et højt placeret vinduesparti. Ruderne er ikke matterede, men på grund af den høje placering og placeringen ud mod politiets egen baggård, er det umiddelbart ikke muligt for uvedkommende at kigge ind i detentionslokalerne udefra. Ruderne er brudsikre idet de består af flere stykker sammenlimet laminat.

Væggene er gule og uden nævneværdige ridsemærker mv. Dørene er ligeledes gule, og døren til nr. 4 (33) er noget afskallet og ridset. Det samme gælder ventilationsristen og ruden til lampen over døren. Gulvet er malet gråt.

Dørene åbner udad, og der er indkig i form af en lille rude i døren. Glasset i nr. 4 skal som nævnt udskiftes. Glasset i nr. 3 er også ridset, men det er stadig muligt at se ind. Glasset i nr. 2 har ikke nævneværdige ridser.

Jeg går ud fra at glasset i detentionslokale 4 nu er udskiftet.

Jeg formoder i øvrigt at glassene i dørspionerne skiftes ud efterhånden som de bliver for ridsede til at man kan se ind ad dem.

På tidspunktet for inspektionen stod der i hvert lokale en plastikbeklædt madras op ad væggen.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. Lokalerne opvarmes med gulvvarme.

Belysningen er indbygget over døren, hvor der desuden er en ventilationsrist. Der er også ventilationsriste i loftet, og der er tale om mekanisk ventilation. Der er desuden opsat røgdetektorer. Glasset til lampen over døren i lokale nr. 3 var løst.

Ristene i loftet er af samme type som dem der findes i venterummene. I det ene lokale (nr. 4) var risten i loftet trykket ind. Det samme gjaldt risten over døren. Jeg nævnte at disse gitre kunne udgøre en sikkerhedsmæssig risiko fordi det ville være muligt at fastgøre genstande der vil kunne benyttes til selvbeskädigelse. Det blev oplyst at gitrene ville blive udskiftet.

Jeg går ud fra at det er sket, men beder for en ordens skyld om oplysning om hvorvidt det er tilfældet. Jeg anmoder endvidere om oplysning om hvorvidt glasset til lampen i nr. 3 er sat fast.

I forbindelse med min (forudgående) besigtigelse af venterummene bemærkede jeg at ventilationsristene og højttalerne er monteret med to gitre, idet der bag det oprindelige bredmaskede gitter er monteret et fintmasket gitter. Ved ventilationsristene er det fintmaskede gitter monteret lige bag ved det andet gitter, mens der (i hvert fald i et af venterummene) var mellemrum mellem de to gitre ved højttaleren. Mellemrummene i det bredmaskede gitter dette sted målte jeg efterfølgende til at være ca. 7 mm. Jeg nævnte at dette gitter på grund af afstanden til det fintmaskede gitter efter min opfattelse kunne udgøre en sikkerhedsmæssig risiko fordi det ville være muligt at fastgøre genstande der vil kunne benyttes til selvbeskädigelse. I min skriftlige opfølgning herpå henviste jeg i den forbindelse til de overvejelser som Rigspolicefen og Justitsministeriet har gjort sig i relation til spørgsmålet om hvorvidt ventilationsriste i detentioner kan udgøre en sikkerhedsrisiko i forhold til selvmordstruede personer. Overvejelserne herom har medført at lamelafstanden i ventilationsriste i dag

kun må være 4 mm. Jeg gik ud fra at der ville ske en udbedring. I brev af 23. april 2007 har politiet oplyst at denne udbedring har fundet sted.

Idet jeg forstod at der som følge af mine bemærkninger under inspektionen ville ske en gennemgang af samtlige riste i loftet, herunder i detentionen, og idet jeg går ud fra at ovennævnte udbedring også har omfattet eventuelle riste med samme problem i detentionen, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Under besigtigelsen af venterummene nævnte jeg også at skruerne på flere af ventilationsristene mv. burde efterspændes da pladerne på disse riste mv. ikke flugter med loftet og dermed muligvis også kan indebære en sikkerhedsmæssig risiko. Så vidt jeg forstod, ville samtlige plader, herunder i detentionen, blive gennemgået og skruerne blive efterspændt i fornødent omfang. Under inspektionen af et af detentionslokalerne nævnte jeg udtrykkeligt at skruerne omkring risten dette sted nok burde spændes.

Idet politiet i ovennævnte brev af 23. april 2007 i venterumssagen har oplyst at der er sket en udbedring af nævnte forhold i venterummene, og idet jeg går ud fra at det samme gør sig gældende i detentionen, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

I detentionslokale nr. 2 er der en søjle i midten af lokalet ved vinduet. Det er ikke muligt at komme noget omkring søjlen, der slutter tæt til vinduet, men i den venstre side var der et hul. Jeg nævnte at det burde fuges.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt det er sket.

På væggen ved siden af døren er der en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. Der er endvidere en højttaler således at den vagthavende kan

kommunikere med den detentionsanbragte. I loftet er der indbygget udstyr til tv-overvågning.

De tekniske installationer blev afprøvet og virkede.

Alle tre detentionslokaler fremtrådte desuden rene.

Den fysiske gennemgang af detentionen i Næstved giver mig ikke anledning til yderligere bemærkninger.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 20. december 2006. Jeg modtog herefter detentionsrapporter mv. vedrørende 10 anbringelser i detentionen som fandt sted i perioden fra den 19. november 2006 til og med den 17. december 2006. Den 25. november 2006 var der 3 anbringelser, og den 17. december 2006 2 anbringelser. Detentionsanbringelserne på disse dage er foruden dato i det følgende omtalt ved journalnummer.

I 8 tilfælde mangler side 2 af blanketten. Denne side indeholder rubrikker til notat om detentionsanbringelse af 12-17 årige, som der i ingen tilfælde var tale om, og til oplysninger om udlevering af effekter, herunder en rubrik til bemærkninger hvis den frihedsberøvede ikke ønsker at kvittere for udlevering af effekter der har været frataget. I de 8 tilfælde hvor s. 2 mangler, er rubrikken om udlevering af effekter, men ikke rubrikken om bemærkninger ved manglende kvittering herfor, omfattet af blankettens s. 1.

I det ene af de 2 tilfælde hvor jeg har modtaget s. 2, er der et notat i bemærkningsfeltet, mens der ingen notater er på s. 2 i det andet tilfælde. På det foreliggende grundlag kan jeg ikke umiddelbart udlede hvorvidt det forhold at s. 2 ikke er vedlagt i 8 tilfælde, skyldes at denne side ikke er anset for relevant fordi

der ikke er notater på siden (ud over de notater der er flyttet til s. 1), eller om der er tale om en kopieringsfejl.

Jeg anmoder om oplysning om årsagen til at jeg i 8 tilfælde ikke har modtaget hele rapporten i sagen.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

Bestemmelser om detentionsanbringelse findes dels i politiloven (lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed), dels i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse (som ændret ved bekendtgørelse nr. 1419 af 13. december 2006). Endvidere findes der regler om detentionsanbringelse i Rigspolitichefens kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 om anbringelse af berusede personer i politiets detentioner (bekendtgørelse nr. 9723), der trådte kraft den 1. marts 2006.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder dels regler svarende til politilovens regler, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse (også) var indeholdt i den dagældende detentionskundgørelse.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse af berusede personer til politistationerne, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte) og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolitichefens detentionskundgørelse.

Rigspolitichefen har i kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 foretaget en række ændringer, tilføjelser og præciseringer i forhold til reglerne i den tidligere kundgørelse.

De nærmere regler i politiloven, bekendtgørelsen og kundgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget efter anmodning.

2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Rigspolitichefen har udfærdiget en detentionsrapport, blanket P 152, som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. Efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse er det blevet obligatorisk at anvende Rigspolitichefens detentionsrapport, jf. pkt. 3 i Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 til samtlige politikredse. Rapportblanketten, der er tilgængelig i POLSAS, er samtidig på visse punkter uddybet i forhold til den hidtidige detentionsrapport.

Alle rapporter er udfærdiget på blanket P 152 (03/06 POLSAS)

Rigspolitichefens blanket P 152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger.

Det fremgår af § 4 i kundgørelsen at alle relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, og at det skal ske i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer. Dette er udtrykkeligt fremhævet foroven i rapporten.

I ingen af detentionsrapporterne er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse hermed.

Selv om det i flere tilfælde kun er få rubrikker der mangler at blive (korrekt) udfyldt, henstiller jeg at pligten til at udfylde alle rubrikkerne i detentionsrapporten generelt indskærpes. Jeg går ud fra at det vil ske i forbindelse med udsendelsen af den PD-meddelelse som politiet har oplyst er under udarbejdelse,

jf. indledningen, og jeg afventer således modtagelsen af denne meddelelse når den foreligger.

Af Politiets Statistik (årstabel) for 2006 fremgår det at der i 2006 var 73 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Næstved Politikreds. Det fremgår endvidere at ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende, at 5 blev indbragt til sygehus, og at ingen blev bragt til hjemmet. I 2005 var der 69 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Næstved Politikreds. Det fremgår endvidere at ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende, at 2 blev indbragt til sygehus, og at ingen blev bragt til hjemmet. I 2004 var der 105 detentionsanbringelser, 3 blev bragt til sygehus og 2 til hjemmet.

I Rigspolitiets følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse var det anført at politikredsene mere generelt burde undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Under inspektionen blev det oplyst at der i den daværende Næstved Politikreds er et forsorgshjem (Kanalgården), men at det altid er optaget.

Jeg går således ud fra at der har været foretaget en undersøgelse som nævnt i Rigspolitiets følgebrev, og at det oplyste om at der altid er optaget på forsorgshjemmet, er medvirkende årsag til at der ikke er nogen indbragte der er blevet transporteret til et forsorgshjem eller lignende.

I Rigspolitiets følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse er det tillige anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et ressourcensynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmå-

de. I Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 er det ligeledes anført at frihedsberøvelse som udgangspunkt sker med henblik på hjemtransport.

Jeg går ud fra at Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi er opmærksom på det som Rigspolitichefen har anført om at politiet under de angivne forudsætninger som udgangspunkt skal bringe berusere hjem.

Da der hverken i 2005 eller 2006 blev bragt nogen berusere til hjemmet, og da antallet af berusere der blev bragt hjem i 2004, er meget lille i forhold til antallet af berusere der blev anbragt i detention, beder jeg dog om nærmere oplysninger om Næstved Politis hidtidige praksis vedrørende hjemkørsel af berusere, og om Sydsjællands og Lolland-Falsters Politis praksis fremover.

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, ikke findes tilstrækkelig til at afværge faren (bekendtgørelsens og kundgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2, og kundgørelsens § 34, stk. 1. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2, 2. pkt., og kundgørelsens § 34, stk. 2.

Som bekendt blev det ved en dom af 21. december 2005 ved Retten i Randers statueret at en anbringelse i detentionen havde været ulovlig. Den pågældende

havde været beruset i middel grad. Ifølge retten havde der imidlertid ikke været grundlag for at fastslå at den pågældende ikke havde kunnet tage vare på sig selv, eller at han havde været til fare for andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed på en sådan måde at det var nødvendigt med detentionsanbringelse. Statsadvokaten i Aalborgs anke blev afvist af Vestre Landsret da statsadvokaten ikke er tillagt beføjelser i en sådan sag uden for strafferetsplejen, jf. retsplejelovens § 468, og da statsadvokaten heller ikke efter de almindelige regler om rettergangsfuldmægtige i retsplejelovens kapitel 25 har adgang til at repræsentere politimesteren. Dommen (og landsrettens kendelse) kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, s. 2491.

Jeg har tidligere – i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Køge – bedt politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse om retsgrundlaget for anbringelsen af en person der var skønnet påvirket af alkohol i let grad, og som havde været involveret i husspektakler.

Politimesteren oplyste bl.a. at retsgrundlaget for detentionsanbringelsen var en kombination af den dagældende § 108 i retsplejeloven om politiets opgaver (nu ophævet og erstattet af lov om politiets virksomhed), nødret og den pågældendes spirituspåvirkning. Politimesteren oplyste endvidere at det på baggrund af mandens ødelæggelser i hjemmet sammenholdt med spirituspåvirkningen – og for at hindre ham i at tage hjem og fortsætte balladen og ødelæggelserne – blev besluttet at lade ham overnatte i detentionen og først løslade ham når han skønnedes ædru.

Justitsministeriet udtalte bl.a. at anbringelse i detention kun må ske i tilfælde hvor det skønnes strengt nødvendigt, og henviste bl.a. til at dette fremgik klart af den (på daværende tidspunkt) nye bestemmelse i § 1, stk. 1, i den reviderede kundgørelse om detentionsanbringelse som trådte i kraft den 1. august 2001.

Jeg forstod myndighedernes udtalelser således at husspektakler i sig selv ikke gav grundlag for anbringelse i detention. Grundlaget for anbringelsen af den

pågældende var en antagelse om spirituspåvirkning i let grad kombineret med fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed. Jeg foretog mig derfor ikke mere.

I 4 af de 10 tilfælde fremgår det af rubrikken om årsagen til frihedsberøvelsen at den frihedsberøvede var beruset. I de øvrige tilfælde fremgår det af den øvrige del af detentionsrapporten (afkrydsningsrubrikkerne vedrørende graden af alkoholpåvirkning) at den frihedsberøvede var beruset/påvirket.

I 9 tilfælde har der været tale om påvirkning af alkohol og i 1 tilfælde om påvirkning af andre berusende og/eller bedøvende midler. I alle tilfælde af alkoholpåvirkning er graden af alkoholpåvirkningen anført. 3 af de frihedsberøvede skønnedes påvirket i middel grad, 4 i middel til svær grad og 2 i svær grad.

I 6 af de 9 tilfælde er det ikke ved afkrydsning i rubrikken hertil angivet at den pågældende var påvirket af alkohol. Det er alene angivet i hvilken grad de pågældende var berusede.

Som nævnt ovenfor skal samtlige relevante punkter i detentionsrapporten udfyldes. Dette er, som også nævnt ovenfor, også fremhævet øverst på den nye detentionsblanket.

Jeg har ikke foretaget en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens og kundgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Jeg går uden videre ud fra at betingelserne for detentionsanbringelse var opfyldt i det tilfælde hvor der var tale om påvirkning af andre berusende og/eller bedøvende stoffer, og i de tilfælde hvor den frihedsberøvede person af politiet blev skønnet påvirket i svær eller i middel til svær grad.

I 2 af de 3 anbringelser hvor der kun var tale om påvirkning i middel grad, er årsagen til frihedsberøvelsen angivet som henholdsvis uorden og vold. Det drejer sig om detentionsanbringelser den 25. november 2006 (j.nr. 1800-61790-00370-06) og den 13. december 2006. Jeg formodede derfor i den foreløbige rapport at disse detentionsanbringelser har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2. I brevet af 23. maj 2007 har politiet redegjort for de nærmere omstændigheder i de to tilfælde og vedlagt kopi af udskrifter fra POLSAS i sagerne.

Jeg har noteret mig det oplyste som bekræfter min antagelse om at disse anbringelser skete i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Ved den tredje af de 3 anbringelser er beruselse angivet som årsag til anbringelsen.

Jeg går ud fra at "uorden" i det ene tilfælde angiver en overtrædelse af bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2006 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger. Jeg beder for en god ordens skyld om oplysning om hvilke bestemmelser i bekendtgørelsen der blev anset for overtrådt i dette tilfælde.

Jeg beder endvidere om at modtage oplysning om retsgrundlaget for den anbringelse hvor beruselse er angivet som årsag til anbringelsen. Det drejer sig om anbringelsen den 14. december 2006. Jeg henviser i den anledning til Retten i Randers' dom af 21. december 2005.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år,

fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet ”hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge”).

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 og kundgørelsens § 13, stk. 1, ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4, og kundgørelsens § 10, stk. 2 og 3. Lægetilsyn skal efter bekendtgørelsens § 11, stk. 1, og kundgørelsens § 13, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og (et kort referat af) lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 13, stk. 3. I bestemmelsen er det præciseret at det – selv om lægen ikke i øvrigt har bemærkninger – altid (dvs. som minimum) skal angives at der intet helbredsmæssigt er til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen. Det skal anføres ved afkrydsning i rapporten.

Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. § 14 i kundgørelsen samt Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006.

Under inspektionen blev det oplyst at der er indgået en aftale med 4 læger om tilsyn der normalt fungerer tilfredsstillende.

I alle tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn. I 3 tilfælde fremgår datoen og klokkeslættet for lægetilsynet ikke af selve rapporten, og i yderligere 1 tilfælde mangler klokkeslættet. Oplysningerne fremgår imidlertid af de vedhæftede lægeerklæringer.

I alle tilfælde er lægens navn angivet i selve detentionsrapporten. Lægetilsynet er sket ved 5 forskellige læger. En læge har foretaget tilsyn i 4 tilfælde mens en anden læge har foretaget tilsyn i 3 tilfælde.

Som nævnt er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

I alle tilfælde er detentionsrapporten vedlagt en lægeerklæring der i alle tilfælde er udfærdiget på blanket P153.

I alle tilfælde på nær ét er det afkrydset i detentionsrapporten at der intet helbredsmæssigt var til hinder for anbringelse i detentionen.

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, stk. 1, sidste pkt.

Der er hverken i bekendtgørelsen eller kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Derimod er det i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1, anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen. Den vagthavende skal herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede, og ifølge reglerne uden unødigt ophold – tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. Bestemmelserne om at tilkald skal ske ”uden unødigt ophold” har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. Det fremgår dog at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt., og kundgørelsens § 6, stk. 1, 3. pkt. Rigspolitechefen har i rundskrivelsen af 2. fe-

bruar 2006, pkt. 4, fremhævet at denne undtagelse alene gælder når ”transporttiden er meget kort”.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om den pågældende eventuelt skal behandles på sygehus, hos læge eller lignende, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2, og kundgørelsens § 13, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, 1. pkt. og kundgørelsens § 6, stk. 1, 2. pkt. (uden unødigt ophold) – med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske ”hurtigst muligt” efter indbringelsen, jf. pkt. 4 i rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der går fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

I 3 tilfælde er der ikke oplysninger om hvornår den pågældende blev indbragt til politistationen. Tidspunktet for frihedsberøvelsen fremgår heller ikke i det ene tilfælde (en anbringelse den 25. november 2006, j.nr. 1800-77111-00484-06). I et af de andre 2 tilfælde fremgår tidspunktet for fremstillingen for vagthavende heller ikke (en anbringelse den 17. december 2006). Flere andre rubrikker, herunder rubrikkerne om tidspunktet for foreløbig og endelig anbringelse i detentionen, er heller ikke udfyldt. Den pågældende blev anholdt den 16. december 2006 kl. 20.30 (for indbrud), læge blev tilkaldt den 17. december kl. 2.20, og første notat om tilsyn med den frihedsberøvede i detentionen er foretaget kl. 2.40. Det er i øvrigt det tilfælde hvor der var tale om påvirkning af andet end alkohol.

Jeg anmoder om oplysning om hvornår den pågældende blev indbragt til politistationen, og hvorfor det (tilsyneladende) skete så lang tid efter frihedsberøvelsen. Sagen indgår ikke i den videre gennemgang i dette afsnit.

Da jeg antager at fremstillingen for vagthavende i de 2 andre tilfælde er sket i umiddelbar forlængelse af indbringelsen, har jeg i det følgende lagt til grund at de pågældende blev indbragt på de tidspunkter som er angivet som fremstillingstidspunkterne i sagerne.

I 4 tilfælde er lægetilkald (herefter) sket før indbringelsen (fremstillingen). I 2 tilfælde skete tilkaldet samtidig med indbringelsen (fremstillingen), og i de øvrige 3 tilfælde efter indbringelsen.

I et af de 3 tilfælde hvor tilkald skete efter indbringelsen, skete indbringelsen samtidig med frihedsberøvelsen (hvilket jeg går ud fra er kort tid efter frihedsberøvelsen). I de øvrige 2 tilfælde og i de 2 tilfælde hvor lægetilkald skete samtidig med indbringelsen, fandt indbringelsen sted mellem 10 og 20 minutter efter frihedsberøvelsen.

At der først skete tilkald af læge samtidig med eller efter indbringelsen, kan eventuelt henføres til bestemmelsen om transporttid af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt., og kundgørelsens § 6, stk. 1, 3. pkt.

Jeg har noteret mig at der i flere tilfælde er sket lægetilkald før indbringelsen, og at transporttiden i de øvrige tilfælde har været højst 20 minutter. Bortset fra at henviser til pkt. 4 i Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 hvor det er fremhævet at undtagelsen med hensyn til tilkald af læge før indbringelsen alene gælder når transporttiden er ”meget kort”, og til at der i hvert enkelt tilfælde bør foretages en konkret vurdering af varigheden af transporttiden, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse, hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og den nugældende kundgørelses § 6, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

I alle tilfælde er det angivet i detentionsrapporten hvornår lægetilkald er sket. Som nævnt er tilkald i 4 tilfælde sket før indbringelsen, og i 2 tilfælde samtidig med indbringelsen. I de resterende 3 tilfælde er tilkald sket henholdsvis 5, 10 og 15 minutter efter indbringelsen.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår der skal ske undersøgelse ved læge. Dog er det i kundgørelsens § 1, stk. 1, sidste pkt., præciseret at pågældende straks skal undersøges af en læge såfremt der er mistanke om at pågældende er syg, eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Men som nævnt under pkt. 2.4.1. i denne rapport, har bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1, 1. og 2. pkt., om tilkald af læge allerede under transporten til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, og det fremgår, som også nævnt, nu udtrykkeligt af rundskrivelsen af 2. februar 2006 at lægetilsyn skal ske ”hurtigst muligt”.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om den pågældende eventuelt skal behandles på sygehus, hos læge eller lignende. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte, som nu også angivet i rundskrivelsen, sker hurtigst muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget før indførelsen af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår på nær i 4 tilfælde både af detentionsrapporterne og de vedlagte lægeerklæringer. Tidspunkterne er i 2 tilfælde ikke (helt) sammenfaldende i detentionsrapporten og lægeerklæringen. I disse tilfælde har jeg lagt tidsangivelsen i detentionsrapporten til grund. I 4 tilfælde fremgår tidspunktet for lægetilsynet alene af lægeerklæringen.

På grund af den manglende angivelse af såvel tidspunktet for indbringelsen som tidspunktet for fremstillingen i 1 tilfælde (den 17. december 2006, j.nr. 1800-75211-00262-06) er det ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra indbringelsen til lægetilsynet. Det fremgår dog at lægetilsynet fandt sted 20 minutter efter tilkaldet.

I 7 tilfælde er lægetilsyn foretaget inden for 1 time fra indbringelsen. I de sidste 2 tilfælde er tilsynet foretaget henholdsvis 1 time efter fremstillingen og 1 time og 20 minutter efter indbringelsen. Lægetilkald skete i begge disse 2 tilfælde samtidig med fremstillingen, som i det sidste tilfælde skete 10 minutter efter indbringelsen. (Det andet tilfælde er et af de tilfælde hvor indbringelsestidspunktet ikke fremgår). Jeg går ud fra at lægen i det tilfælde hvor der er gået mere end 1 time fra indbringelsen og tilkaldet, ikke har kunnet komme før.

Jeg har ingen bemærkninger til tidspunkterne for lægetilsyn i sagerne, hvilket bekræfter det der blev oplyst under inspektionen om at lægeordningen fungerer tilfredsstillende.

2.5. Oplysninger fra kriminalregisteret

Efter kundgørelsens § 10 skal den vagthavende inden der foretages visitation og lægeundersøgelse, indhente oplysninger om den frihedsberøvede i kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 15 og kundgørelsens § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i minimum 2 år, jf. kundgørelsens § 28.

Det er præciseret på Rigspolitechefens blanket P 152 at det er obligatorisk at vedlægge en udskrift fra kriminalregisteret.

I 7 tilfælde er der vedlagt en udskrift fra kriminalregisteret. I 3 af rapporterne er det dog ikke krydset af at der er vedlagt en udskrift. Omvendt er det i alle de 3 tilfælde hvor der ikke er vedlagt en udskrift, krydset af at en sådan udskrift er vedlagt.

Det er beklageligt at der ikke er vedlagt en udskrift i 3 tilfælde. På grund af afkrydsningen går jeg dog ud fra at der også i disse tilfælde er indhentet oplysninger i kriminalregisteret.

Om den manglende afkrydsning i de 3 tilfælde hvor en udskrift er vedlagt, henviser jeg til min generelle henstilling under pkt. 2.2. om at pligten til at udfylde alle rubrikkerne i detentionsrapporten indskærpes.

Oplysninger fra kriminalregisteret skal som nævnt indhentes før visitationen (der skal ske før den foreløbige anbringelse, jf. kundgørelsens § 11, stk. 1).

I 2 tilfælde fremgår det ikke af rapporten hvornår der skete visitation. Det ene af disse tilfælde er imidlertid et af de tilfælde hvor der ikke er vedlagt en udskrift fra kriminalregisteret. Det andet tilfælde drejer sig om en anbringelse den 15. december 2006 hvor det af rapporten fremgår at indbringelsen skete kl.

20.10, og at den pågældende blev fremstillet for vagthavende og anbragt foreløbigt i detentionen kl. 20.30. Udskriften fra kriminalregisteret er udskrevet kl. 20:39:35, dvs. knap 10 minutter efter den foreløbige anbringelse.

I de 6 øvrige tilfælde hvor der foreligger en udskrift fra kriminalregisteret, fremgår tidspunktet for visitationen af rapporten. Kun i ét af disse tilfælde er udskriften udskrevet inden visitationen (og den foreløbige anbringelse i detentionen).

I 3 af de 5 tilfælde hvor oplysningerne fra kriminalregisteret først er udskrevet efter visitationen, er dette sket henholdsvis ca. 8, 18 og 52 minutter efter visitationen, og i de øvrige 2 tilfælde ca. 2½ og 5 timer efter visitationen.

Hvis oplysningerne fra kriminalregisteret er udprintet i forbindelse med at forespørgslen er foretaget, er der i 6 tilfælde ikke sket indhentelse af oplysninger fra kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 10, stk. 1, dvs. forud for visitationen og den foreløbige anbringelse i detentionen. Jeg anmoder Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi om en udtalelse vedrørende praksis med hensyn til indhentelse og udprintning/vedlæggelse af udskifter fra kriminalregisteret.

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, og kundgørelsens § 7, stk. 1, 1. pkt., skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i kundgørelsen.

2.6.1. Fremstilling

I alle tilfælde er der gjort notat om at der er sket fremstilling for vagthavende, men i 1 tilfælde mangler angivelse af tidspunktet for fremstillingen (den tidligere nævnte anbringelse den 17. december 2006, j.nr. 1800-75211-00262-06).

I dette tilfælde er det heller ikke oplyst hvornår den pågældende blev indbragt til politistationen. Det gælder også i 2 andre tilfælde (anbringelser den 25. november 2006, j.nr. 1800-77111-00484-06, og den 13. december 2006), og i førstnævnte af disse tilfælde er det heller ikke oplyst hvornår den pågældende blev frihedsberøvet. Der kan derfor ikke med sikkerhed siges noget om hvor lang tid der er gået fra indbringelsen til de pågældende blev fremstillet for vagthavende. Jeg har under pkt. 2.4.1. anmodet om oplysning om hvornår den pågældende ved anbringelsen den 17. december 2006 blev indbragt til politistationen idet det tilsyneladende er sket lang tid efter frihedsberøvelsen. For så vidt angår de 2 andre tilfælde har jeg som anført under pkt. 2.4.1. antaget at fremstillingen er foregået i umiddelbar forlængelse af indbringelsen.

Rigspolitichefens blanket P 152 har en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Der er endvidere rubrikker til angivelse af vagthavendes vurdering af frihedsberøvedes tilstand i relation til påvirkning af alkohol, af andre berusende og/eller bedøvende midler og til angivelse af andet, herunder skader.

Til orientering kan jeg oplyse at Rigspolitichefen og Justitsministeriet i sagen om min inspektion af detentionen i Horsens har udtalt at den vagthavendes undersøgelse af personer der påtænkes detentionsanbragt, må ske i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen. Rigspolitichefen mener mere generelt at der som hovedregel ikke bør gå mere end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte. Justitsministeriet tilsluttede sig denne opfattelse, men mener dog ikke at kunne udelukke at der i særlige tilfælde på grund af et stort arbejdspress på politistationen vil

kunne gå mere end 20 minutter før fremstillingen kan ske. Jeg noterede mig det oplyste.

For så vidt angår de 7 tilfælde hvor der er oplysning om tidspunktet både for indbringelsen og fremstillingen, fremgår det at fremstilling i 5 tilfælde skete på samme tidspunkt som indbringelsen til stationen. I de øvrige 2 tilfælde er fremstillingen sket henholdsvis 10 og 20 minutter efter indbringelsen.

Tidspunktet for fremstilling for vagthavende af de frihedsberøvede giver mig ikke anledning til bemærkninger.

Der er i øvrigt ikke i noget tilfælde gjort notat i rubrikken om skader og spor i forbindelse med vagthavendes vurdering af anholdtes tilstand. I 1 tilfælde fremgår det at lægen observerede en flænge på den frihedsberøvedes ben der skulle sys på skadestuen.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, og kundgørelsens § 11, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, og kundgørelsens § 11, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke 2 polititjenestemænd til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den friheds-

berøvede, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 3, og kundgørelsens § 11, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 15 og kundgørelsens § 24, indtil visitation som beskrevet i bestemmelsernes stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 4, og kundgørelsens § 12, stk. 3, skal politiet påse at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede.

Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, jf. § 12, stk. 2, i kundgørelsen. Det er udtrykkeligt anført i bestemmelsen at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis dette ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget visitationen. Det skal også angives i detentionsrapporten såfremt den pågældende ikke fratages effekter, jf. kundgørelsens § 12, stk. 1, sidste pkt.

Det fremgår af rapporterne at der i alle tilfælde er foretaget visitation.

Tidspunktet for visitationen er ikke angivet i 2 tilfælde. Det er derfor ikke muligt i disse tilfælde at se om visitationen er foretaget forud for den foreløbige detentionsanbringelse og inden foretagelse af lægeundersøgelse. I det ene af de 2 tilfælde er tidspunktet for den foreløbige anbringelse heller ikke angivet, og dette tidspunkt mangler også i et andet tilfælde. I det tilfælde hvor tidspunktet for visitationen er anført, men hvor tidspunktet for den foreløbige anbringelse ikke er anført, fremgår det dog at visitation blev foretaget inden lægeundersøgelsen. Da tidspunktet for visitation er sammenfaldende med tidspunktet for indbringelsen og fremstillingen for vagthavende, er visitationen foretaget forud for den foreløbige detentionsanbringelse.

I 2 tilfælde er det ikke angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. Angivelsen heraf er i de fleste af de øvrige 8 tilfælde sket ved angivelse af initialer. I 1 tilfælde er der dog alene anført fornavn på begge polititjenestemænd og i 1 andet tilfælde på den ene af de 2 polititjenestemænd.

I forbindelse med inspektionen af detentionen i Holbæk har Justitsministeriet i brev af 27. november 2003 anført følgende:

"For så vidt angår spørgsmålet om notering af navnet på den polititjenestemand, som for eksempel foretager visitation eller tilsyn ... kan det bekræftes, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt alene at notere et fornavn, men at såvel fornavn som efternavn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemandens tjenestenummer bør anføres."

Jeg går herefter ud fra at politiet fremover vil anføre enten initialer eller fuldt navn på de personer der foretager visitation og i øvrigt optræder i detentionsrapporterne. (I det ene konkrete tilfælde er de pågældende polititjenestemænd tillige alene angivet ved fornavn i rubrikken til angivelse af hvem der frihedsberøvede den pågældende).

I 5 tilfælde har 2 polititjenestemænd medvirket ved visitationen, og i de resterende 3 tilfælde alene én polititjenestemand.

Jeg går ud fra at det ikke har været muligt at der deltog 2 polititjenestemænd ved visitationen, jf. bestemmelsen i bekendtgørelsens § 10, stk. 2, hvorefter der "så vidt muligt" skal medvirke 2 polititjenestemænd ved visitation.

I alle tilfælde er det i detentionsrapporten afkrydset efter hvilken bestemmelse (kundgørelsens § 11, stk. 2 eller 3) der er sket visitation. Visitation er i alle tilfælde sket efter § 11, stk. 2.

Detentionsrapporten indeholder både et felt til afkrydsning hvis der er frataget effekter, fx penge, og et felt til afkrydsning hvis der ikke er frataget noget. Hvis der er frataget effekter, skal det angives hvilke effekter der er tale om.

I 8 af de 10 tilfælde er det afkrydset om den frihedsberøvede blev frataget effekter. Det fremgår af afkrydsningerne at den frihedsberøvede i 7 tilfælde blev frataget effekter, og det fremgår tillige hvad der blev frataget de pågældende. Der var i alle tilfælde tale om penge, og beløbets størrelse er angivet. I 1 tilfælde blev den frihedsberøvede således ikke frataget effekter.

I det ene af de tilfælde hvor der ikke er nogen afkrydsning, er det i rubrikken til bemærkninger hvis den frihedsberøvede ikke ønsker at kvittere for udlevering af effekter, anført at der ikke er kvitteret fordi der ingen kontanter var. Det fremgår således heraf at den frihedsberøvede ikke blev frataget penge. Jeg går ud fra at der heller ikke blev frataget andre effekter.

I det andet tilfælde uden afkrydsning mangler s. 2 af detentionsrapporten. Det fremgår ikke om der er en lignende bemærkning i dette tilfælde, hvor der heller ikke er en kvittering for udlevering af effekter. Uanset om det er tilfældet, går jeg ud fra at der heller ikke blev frataget penge eller andre effekter i dette tilfælde.

Det forekommer usædvanligt at der i ingen tilfælde er frataget den frihedsberøvede andet end penge. Jeg foretager mig dog ikke mere herved. For god ordens skyld henleder jeg dog opmærksomheden på at alle genstande der fratages den pågældende, skal angives i detentionsrapporten.

I 4 tilfælde er det med initialer eller navn (i 1 tilfælde) angivet hvem der har udleveret effekterne til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen. Dato og klokkeslæt for udleveringen er ligeledes anført i disse tilfælde.

I de 3 resterende tilfælde hvor der blev frataget effekter, mangler der oplysninger om hvem og hvornår effekterne blev udleveret. I det ene af disse tilfælde fremgår det ved en kvittering fra den tilbageholdte at han fik sine effekter retur. Det ene af de 2 andre tilfælde er ét af de 2 tilfælde hvor side 2 af rapporten er vedlagt, og rubrikken til bemærkninger hvis den frihedsberøvede ikke ønsker at kvittere, er ikke udfyldt i dette tilfælde.

Idet jeg henviser til min generelle henstilling om indskærpelse af kravet i den pågældende kundgørelses § 4 om at alle relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, jf. pkt. 2.2., foretager jeg mig ikke mere ved de manglende notater. Jeg går ud fra at de frihedsberøvede i de 2 andre tilfælde, hvor der ikke foreligger en kvittering (og hvor der i hvert fald i det ene tilfælde ikke er en bemærkning der angiver at det skyldes at den frihedsberøvede ikke ønskede at kvittere), fik deres fratagne penge udleveret ved løsladelsen.

Efter kundgørelsens § 26, stk. 4, skal en frihedsberøvet der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere for udleveringen i detentionsrapporten. På blanket P 152 er der (som det også fremgår af ovenstående) et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere. Jeg går ud fra at dette felt tager sigte på at årsagen til at den frihedsberøvede ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres.

I 4 af de 7 tilfælde hvor den frihedsberøvede er blevet frataget effekter, har den pågældende kvitteret for udlevering af effekterne. Som anført ovenfor er der i 1 af de 3 øvrige tilfælde ikke nogen bemærkning i rubrikken hertil om at den pågældende ikke ønskede at kvittere. I de 2 øvrige tilfælde mangler denne rubrik.

Jeg går ud fra at politiet er opmærksomt på at søge at få en kvittering fra den pågældende ved udleveringen af effekter og at gøre notat i bemærkningsfeltet hvis den pågældende ikke ønsker at kvittere.

2.6.3. Kontakt med pårørende mfl.

Efter § 7, stk. 1, i bekendtgørelsen og § 9, stk. 1, i kundgørelsen skal den frihedsberøvede inden anbringelsen i detentionen gøres bekendt med retten til at få kontakt med pårørende og/eller arbejdsgiver. Hvis den pågældende endvidere er frihedsberøvet i anledning af et strafbart forhold, anvendes reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse, nr. 12154 af 12. juni 2001. Efter kundgørelsens § 9, stk. 2, skal det i detentionsrapporten noteres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1.

I 7 tilfælde fremgår det at der er foretaget en sådan vejledning. I 1 tilfælde fremgår det alene hvornår vejledning er sket, mens det i alle de øvrige tilfælde tillige fremgår (med initialer) hvem der har foretaget vejledningen.

Det er beklageligt at der i 3 tilfælde ikke er sket – eller ikke er gjort notat om at der er sket – vejledning i overensstemmelse med kundgørelsens § 9, stk. 1.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen og kundgørelsens § 22, stk. 1, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, og kundgørelsens § 23, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsernes stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspoliti- tichefen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen (se bekendtgørelsens § 14, stk. 2, sidste pkt., og kundgørelsens § 23, stk. 2, sidste pkt.).

Jeg går ud fra at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolitichefen.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3, og kundgørelsens § 23, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4, og kundgørelsens § 23, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen i detentionsrapporten (P 152) oven over tilsynsrubrikkerne.

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4, og kundgørelsens § 10, stk. 2 og 3. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, og kundgørelsens § 24, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3, og kundgørelsens § 24, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Et skærpet tilsyn skal angives ved et S, jf. angivelsen i detentionsrapporten (P 152) oven over tilsynsrubrikkerne.

Rigspolitechefen har i en rundskrivelse af 26. april 2006 bl.a. udtalt sig om fremgangsmåden ved tilsyn ved fremmøde.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for henholdsvis den foreløbige anbringelse og den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den frihedsberøvede er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I alle tilfælde blev der, som ovenfor anført, foretaget en lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. I 7 tilfælde er det angivet at der er sket foreløbig anbringelse inden lægeundersøgelsen, og i yderligere 1 tilfælde at der skete en foreløbig anbringelse efter lægeundersøgelsen. På samme tidspunkt skete der endelig anbringelse. Af tilsynsnotaterne i denne sag fremgår det at den pågældende blev indsat i detentionen på dette tidspunkt. Der ses således ikke at være tale om at der er byttet om på tidspunktet for lægetilsynet og den foreløbige anbringelse (som er sammenfaldende med tidspunktet for den endelige anbringelse), og der var således ikke en foreløbig anbringelse i dette tilfælde. I det ene af de 2 tilfælde hvor der ikke er notat i rubrikken om foreløbig anbringelse, fremgår det af tilsynsnotaterne at den pågældende blev indsat i detentionen den 17. december 2006, kl. 3.30, og at lægeundersøgelse fandt sted allerede 5 minutter efter indbringelsen. Der var således også i dette tilfælde en – om end meget kortvarig – foreløbig anbringelse i detentionen. Det andet tilfælde er det tilfælde hvor de fleste rubrikker ikke er udfyldt. Det fremgår af tilsynsnotaterne at den pågældende blev indsat i detentionen den 17. december 2006, kl. 2.40, og af lægeerklæringen at lægeundersøgelse fandt sted på samme tidspunkt. I dette tilfælde var der således ikke en foreløbig anbringelse.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4, og kundgørelsens § 10, stk. 3. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Disse tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen.

Det fremgår som nævnt af detentionsrapporterne at den frihedsberøvede i 8 tilfælde har været foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige anbringelse er på nær i 1 tilfælde angivet i selve detentionsrapporten. Tidspunktet for den endelige detentionsanbringelse er oplyst i 6 tilfælde, men tidspunktet for lægeundersøgelsen fremgår, som nævnt ovenfor under pkt. 2.4.2., i alle tilfælde (i 4 tilfælde dog alene af lægeerklæringen).

I de tilfælde hvor tidspunktet for den endelige anbringelse er oplyst, er dette sket mellem 5 og 20 minutter efter lægeundersøgelsen, i 1 tilfælde dog 1 time og 19 minutter efter afslutningen af lægeundersøgelsen. Det fremgår af lægeerklæringen og rapporten at den pågældende skulle på skadestuen på grund af en flænge i benet. Første tilsynsnotat er foretaget en halv time efter den endelige detentionsanbringelse. Jeg gik i den foreløbige rapport ud fra at den frihedsberøvede i tiden mellem afslutningen af lægeundersøgelsen og det angivne tidspunkt for endelig indsættelse i detentionen var på skadestuen. I brevet af 23. maj 2007 har politiet oplyst at det ikke af døgnrapporten der er vedlagt, fremgår hvornår den pågældende kom retur fra skadestuen, men at det tidsmæssigt forekommer sandsynligt at den pågældende havde ophold på skadestuen frem til den endelige anbringelse.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Da anbringelsen i detentionen er foreløbig indtil lægeundersøgelse har fundet sted, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3, og kundgørelsens § 10, stk. 2, har jeg i al-

le tilfælde for så vidt angår varigheden af den foreløbige anbringelse lagt tidspunktet for lægeundersøgelsen til grund.

Lægeundersøgelsen fandt som allerede nævnt i 1 tilfælde sted allerede 5 minutter efter anbringelsen. I 4 tilfælde fandt lægeundersøgelsen sted mellem 8 og 24 minutter efter den foreløbige anbringelse, og i 1 tilfælde 45 minutter efter den foreløbige anbringelse. I de 2 sidste tilfælde fandt lægeundersøgelsen sted henholdsvis 1 time og 1 time og 10 minutter efter den foreløbige anbringelse.

Den foreløbige anbringelse varede således i 5 tilfælde mellem 5 og 24 minutter, i 1 tilfælde 45 minutter og i 2 tilfælde henholdsvis 1 time og 1 time og 10 minutter.

I de 5 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse maksimalt varede 24 minutter, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om tilsyn i denne periode.

I det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 45 minutter (en anbringelse den 19. november 2006), blev der ikke i denne periode foretaget tilsyn – og således heller ikke skærpet tilsyn.

Dette er beklageligt.

I det tilfælde hvor den frihedsberøvede var foreløbig anbragt i 1 time (en anbringelse den 13. december 2006), var der et tilsyn 35 minutter efter anbringelsen, og det er noteret som et tilsyn ved fremmøde. Det er ikke angivet at der har været ført et skærpet tilsyn.

Henset til længden af den foreløbige anbringelse er det beklageligt at der i dette tilfælde ikke er ført et egentlig skærpet tilsyn. Jeg henviser til bestemmelsen i bekendtgørelsens § 15, stk. 2, og kundtgørelsens § 24, stk. 2, hvorefter skærpet

tilsyn skal ske hyppigere end hver halve time. Det er på denne baggrund min opfattelse at det første tilsyn ikke først kan ske når der er gået hen mod eller over 30 minutter.

I det sidste tilfælde, hvor den foreløbige anbringelse varede 1 time og 10 minutter (en anbringelse den 3. december 2006), var der i alt tre tilsyn under den foreløbige anbringelse. Det første tilsyn fandt sted 10 minutter efter indsættelsen, det næste 30 minutter derefter og det sidste 20 minutter senere. Alle tre tilsyn var imidlertid elektroniske.

Det er beklageligt at bestemmelsen i bekendtgørelsens § 15, stk. 3, om skærpet tilsyn ved fremmøde i detentionen ikke har været overholdt i dette tilfælde. Som nævnt følger det desuden af § 15, stk. 2, at et skærpet tilsyn skal ske hyppigere end hver halve time, og et tilsyn efter 30 minutter er derfor ikke et skærpet tilsyn.

Jeg henstiller til Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi at indskærpe bekendtgørelsens og kundgørelsens regler om skærpet tilsyn under den foreløbige anbringelse. Også her går jeg ud fra at det vil ske i forbindelse med udsendelsen af den PD-meddelelse som er ved at blive uarbejdet, og som jeg vil modtage når den foreligger.

Jeg bemærker i den forbindelse at det i nogle af tilsynsskemaerne er anført med markering med "F" at der er foretaget et tilsyn samtidig med anbringelsen og lægeundersøgelsen. Som anført under pkt. 2.7. fremgår det af såvel bekendtgørelsen og kundgørelsen at hverken detentionsanbringelsen eller lægeundersøgelsen udgør et tilsyn. Jeg har dog ingen bemærkninger til at det tillige fremgår af tilsynsnotaterne hvornår der skete indsættelse og fandt lægetilsyn sted.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I alle tilfælde skete der som anført endelig anbringelse i detentionen, og tilsynsskemaet er udfyldt i samtlige disse tilfælde.

Med ganske få undtagelser er tilsynene i alle tilfælde foretaget (mindst) hver halve time. Kun i 3 ud af de 10 tilfælde er de 2 første tilsyn efter den endelige anbringelse imidlertid foretaget ved fremmøde. Jeg henviser til pkt. 2.7.2.5.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor under pkt. 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og kundgørelsens § 23, stk. 2.

Det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen blev i alle tilfælde på nær 1 ført inden for 30 minutter. I det pågældende tilfælde (en anbringelse den 19. november 2006) blev første tilsyn ført 50 minutter efter anbringelsen.

Da der er tale om et enkeltstående tilfælde, giver det mig ikke anledning til at foretage mig noget.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Rigspolitechefens blanket (P 152) indeholder en rubrik til angivelse af hvornår den detentionsanbragte er endeligt udtaget af detentionen (nederst på siden over tilsyn). Denne rubrik er imidlertid kun udfyldt i 3 tilfælde.

Dette er beklageligt. Jeg henviser i øvrigt til min henstilling under pkt. 2.2. om indskærpelse af notatpligten.

Rubrikken i detentionsrapporten til angivelse af dato og klokkeslæt for løsladelse af den detentionsanbragte er imidlertid udfyldt på nær i 2 tilfælde (anbringelsen den 19. november 2006 og den 17. december 2006, j.nr. 1800-75211-00262-06). Ingen af disse 2 tilfælde er blandt de 3 tilfælde hvor rubrikkerne til notat om tidspunktet for udtagelsen af detentionen er udfyldt, men i sidstnævnte tilfælde er der notat i tilsynsnotaterne om tidspunktet for udtagelsen.

I 7 tilfælde er der notat i tilsynsnotaterne om løsladelse eller udtagelse/afhøring.

I de 3 tilfælde hvor der er notat om tidspunktet for udtagelse i rubrikken hertil, er sidste tilsyn sket senest 25 minutter tidligere. I de øvrige tilfælde på nær 3 er sidste tilsyn sket inden for en halv time forud for løsladelsen/udtagelsen. I 2 af disse 3 tilfælde er der gået 45 minutter. I det sidste tilfælde er der ikke oplysning om løsladelsestidspunktet, men det fremgår at effekter blev udleveret 45 minutter efter seneste tilsyn. Jeg går ud fra at det skete i forbindelse med løsladelsen.

Jeg er opmærksom på at der efter udtagelsen og indtil løsladelsen medgår tid til eventuel afhøring og til udlevering af effekter samt eventuelt toiletbesøg mv. Jeg har herefter ingen bemærkninger i relation til tidspunktet for sidste tilsyn inden udtagelsen/løsladelsen i disse tilfælde.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

Der har som allerede nævnt i alle tilfælde med ganske få undtagelse været ført tilsyn med intervaller på højst 30 minutter.

Jeg har således ingen bemærkninger til tidsintervallerne mellem tilsynene.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, skal noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 25, stk. 3. Det fremgår af bestemmelsen at det dog er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget tilsynet.

Ved alle tilsynene er der anført initialer på de polititjenestemænd der udførte tilsynet, eller gentagelsestegn.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal, som tidligere nævnt, ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og kundgørelsens § 23, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

Det er i alle tilfælde noteret hvilken type tilsyn der var tale om, ved ”S”, ”F” eller ”E”.

Der er som anført i 7 tilfælde ikke foretaget tilsyn ved fremmøde (mindst) de 2 første gange efter lægetilsynet.

Det er beklageligt at der i disse 7 tilfælde ikke er forholdt i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og kundgørelsens § 23, stk. 2, hvoraf det fremgår at – som minimum – de første 2 tilsyn skal ske ved fremmøde.

Jeg henstiller til Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2. Jeg går ud fra at det vil ske i forbindelse med udsendelsen af den PD-meddelelse som politiet er i færd med at udarbejde, og som jeg vil modtage når den foreligger.

Der er ved stort set alle tilsynene angivet bemærkninger i feltet hertil. I de fleste tilfælde har der ikke været noget at bemærke.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Der er, som ovenfor anført, i alle på nær 2 tilfælde angivet dato og klokkeslæt for løsladelsen i detentionsrapporten.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen og kundgørelsens § 26, stk. 2, skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling.

Vejledning kan ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” eller en lokal pjece/blanket med de samme oplysninger, jf. kundgørelsens § 26, stk. 2.

I kundgørelsen (nu § 26, stk. 2, 1. pkt.) og i Rigspolitechefens pjece er det anført at der kan klages til Justitsministeriet. Efter ikrafttrædelsen af politireformen den 1. januar 2007 er Rigspolitechefen imidlertid blevet klageinstans for så vidt angår politifaglige spørgsmål, herunder i sager om bl.a. frihedsberøvelse efter politiloven. Jeg har i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Skive anført at jeg går ud fra at Rigspolitechefen vil ændre kundgørelsen og pjecen i overensstemmelse hermed.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

I detentionsrapporten skal det anføres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser ved udlevering af pjece/blanket, jf. kundgørelsens § 26, stk. 3. Den detentionsrapport som Rigspolitechefen har udfærdiget (P 152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende.

Under inspektionen konstaterede jeg, som nævnt ovenfor under pkt. 1, at der i skranken lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”. Som ligeledes anført dette sted blev det oplyst at de frihedsberøvede der ikke skal afhøres efter udtagelse af detentionen, løslades via forrummet og får vejledningen udleveret af vagthavende i forbindelse med at der kvitteres for udlevering af effekter.

Kun i 2 tilfælde er rubrikken om udlevering af pjecen udfyldt. I ingen af de 2 tilfælde er det dog anført hvem der udleverede pjecen. I det ene tilfælde er der alene anført en dato, og i det andet tilfælde er det anført at pjecen ikke kunne fremskaffes på finsk, og at der derfor blev udleveret en pjece på engelsk.

Det er beklageligt at der i 8 tilfælde ikke er oplysninger om hvorvidt de pågældende er vejledt i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 17, herunder at der ikke er gjort notat om udlevering eller tilbud om udlevering af Rigspolitechefens pjece. Hvis pjecen ikke udleveres, fx fordi den pågældende ikke ønsker at modtage pjecen, eller fordi særlige forhold gør at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades, bør der efter min opfattelse gøres notat herom i rapporten med angivelse af årsagen hertil.

Jeg henstiller til Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi at indskærpe pligten til vejledning efter § 26, stk. 2, i detentionskundgørelsen og til at gøre notat herom, jf. § 26, stk. 3. Jeg går ud fra at det vil ske i forbindelse med udsendelsen af den tidligere nævnte PD-meddelelse som jeg afventer modtagelsen af.

Da Justitsministeriet er angivet som klageinstans i Rigspolitichefens pjece, går jeg i øvrigt ud fra at politiet ved udlevering af pjecen indtil den er revideret, vil gøre opmærksom på rette klagemyndighed, fx ved rettelse i pjecen inden udleveringen.

Opfølgning

Jeg beder om at Sydsjællands og Lolland-Falsters Politis oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

Underretning

Denne rapport sendes til Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef